I чужому научайтесь, Свого не цурайтесь...
Т. Шевченко

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda", 81-83 Grand St Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел з Ню Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 58. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 28-го БЕРЕЗНЯ 1972 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MARCH 28, 1972 No. 58. VOL. LXXIX.

— КОРОТКІ ВІСТКИ — В АМЕРИЦІ

Понеділок, 27 березня 1972

ШКІЛЬНИЙ АВТОБУС ІЗ ДІТЬМИ ЗУДАРИВСЯ з вантажним поїздом поблизу Конґерсу, в 25 милях від Ню Йорку — троє дітей забиті, 43 поранені. Шкільний автобус віз дітей до середньої школи в Найяк і саме виїхав на нічим не охоронюваний залізничний переїзд, як сталася катастрофа. Машиніст поїзду помітив автобус на рейках і вчасно загальмував, але не зміг зупинити важкого поїзду. Всіх потерпілих негайно було доставлено в лікарню.

ІЗ СТОЛИЦІ ПЕРУ ЛІМИ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, що довгі зливи і землетрус залишили там біля 60 000 людей без даху над головою. У деяких місцевостях злива тривала по кілька днів, позатоплювала містечка і села. Найбільше лиха припало на долю північної частини тієї невеликої країни в Південній Америці: тільки в місті Піюра були дуже пошкоджені понад 5 000 будинків, а поблизу, в малому місті Катакоа вода зруйнувала майже всі будівлі — 3 500 домів та інших будов. Злива й землетрус спричинили шкоди на мільйони долярів, загинуло біля 50 осіб.

АРҐЕНТИНСЬКИЙ УРЯД ПОВІДОМИВ, що він має намір анулювати договір з Чіле про суверенітет над прибережними островами — Вогненною Землею, що знаходяться на крайньому півдні Південної Америки. Договір був підписаний ще в 1902 році.

ЗСА ВИТРАЧАЮТЬ ЩОРОКУ ПОНАД три мільярди долярів на збирання розвідчих матеріялів і розвідку в усьому світі. У цю велику суму не входять видатки на розвідку літаками, які пролітають вздовж кордонів комуністичних країн, або й над ними, збираючи необхідні відомості. Такі полети оплачуються з каси департаменту оборони ЗСА.

УРЯДОВА РАДА В СПРАВІ ПЛАТЕНЬ розглядає можливості зменшення вільної контролі над платнями для людей, які мало заробляють, та зменшення загальної кількости працівників, платні яких перебувають під контролею. Раду в справах платень критикують за те, що вона поступає більш ліберально супроти „бизнесу", але занадто гостро супроти тих, які живуть із невеликих заробітних платень.

У СВІТІ

СВІТ ПОДІЛЕНИЙ ТЕПЕР — заявив президент Ніксон під час своєї пресової конференції в минулу п'ятницю 24 березня ц. р., не тільки на дві атомові суперпотуги — ЗСА і СССР — але й на потенціяльну третю суперпотугу, Комуністичний Китай. Але — заявив Президент — годі недобачувати Латинську Америку, Европу, економічного велетня Японію, Африку та південну Азію. Президент потвердив, що ЗСА готові переговорювати „явно або тайно" про мир у В'єтнамі, але не братимуть участи у Паризькій конференції про В'єтнам, як довго комуністи використовують її тільки для своєї пропаґанди.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ КУРТ ВАЛЬДГАЙМ ЗАЯВИВ, що він пробуватиме різними шляхами, чи не можна буде облегшити долю американських воєнних полонених у Північному В'єтнамі „на гуманітарній базі".

АЛЕКСАНДЕР СОЛЖЕНІЦИН ОТРИМАЄ диплом нагороди Нобеля за літературу, призначену йому у 1970 році, на скромній церемонії в його, Солженіцина, помешканні в Совєтському Союзі — заявив секретар Нобелівського Комітету, Карль Раґнар Геров: він виїде в цій справі до Москви 8 квітня ц. р.

ДО МОСКВИ ВЕРНУВСЯ на своє становище тамошнього амбасадора Швеції, Гуннар Яррінґ, офіційний посередник від Об'єднаних Націй для справи ізраїльсько-арабського замирення. З його посередництва дотепер нічого не вийшло, але він вернеться до Ню Йорку в половині квітня ц. р.

38 ДЕРЖАВ ПІДПИСАЛИ У ЖЕНЕВІ протокол, що вможливить енерґійнішу міжнародну боротьбу проти торгівлі наркотиками. Між тими, що підписали, є ЗСА, більшість европейських країн, але також продукуючі наркотики країни — Туреччина, Іран і Юґославія. Не підписали ще СССР, Індія і Бірма.

ПАПА ПАВЛО VI ВІДКРИВ у Ватиканській бібліотеці виставку скарбів тієї бібліотеки: 148 експонатів, з яких найстарший походить з 3-го сторіччя, а найновіший з 14-го. Цей останній експонат — це Біблія, яку Шарль де Ґолль дарував був Папі Іванові XXIII.

У БАДЕН - ВЮРТЕМБЕРҐІ ВІДБУДУТЬСЯ 23 квітня ц. р. вибори, які матимуть вирішний вплив на те, чи західньо - німецький парлямент ратифікує чи відкине пакт безпеки, що його в минулому році підписав був у Москві і Варшаві канцлер Вілі Брандт. Громадянство в Західній Німеччині, яке спершу ставилось байдуже до тих договорів Брандта, тепер глибоко ними схвильоване.

Цього року „Стежки культури" відбудуться в Римі

Ню Йорк. — Як відомо, в Організації Української Молоді Пласт існує Плем'я старших пластунок і сеніорок „Перші Стежі", яке від років влаштовує „Стежки культури" — своєрідні семінарі з виступами і доповідями та лекціями видатніших діячів української культури. Досі ці „Стежки культури" відбувалися переважно на пластовій оселі „Вовча Тропа" в Іст Четгемі, Н.И., але цього року вони відбудуться в Римі та триватимуть три тижні — від 24-го червня до 15-го липня. В тому часі мають відбутися літні курси українознавства в Українському Католицькому Університеті і участь у тих курсах є головною метою „Стежок культури" в Римі. Крім участи в курсах, в програмі є також відвідини багатьох культурних пам'яток в Римі та інших містах, допомога в працях в бібліотеці і музею, що існують при Університеті і подібне. Учасниками цих римських „Стежок культури" можуть бути старші пластунки із закінченою середньою освітою. Кількість учасників обмежена до 20 осіб. Виїдуть вони з Ню Йорку літаком прямо до Риму і там мешкатимуть в гостинниці при церкві свв. Сергія і Вакха під опікою пластунок-сеніорок Люби Крупи та Наталки Соневицької. Зголошуватись треба до 15-го квітня на адресу: Mrs. Natalia Sonevytsky, 62 E. 7th Street, New York, N.Y. 10003, телефон: (212) 674-6569.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ УНС ЗАКІНЧИЛА ПЕРЕВІРКУ, ПОІНФОРМУВАЛА ЧЛЕНІВ ЕКЗЕКУТИВИ ПРО ВИСЛІД

Джерзі Сіті. — Обрана Конвенцією Головна Контрольна Комісія Українського Народного Союзу закінчила минулої п'ятниці, 24-го березня, свою однотижневу перевірку діловодства майна та організаційного стану і активности цієї великої установи та поінформувала затруднених в Головній Канцелярії членів Головного Екзекутивного Комітету про висліди своєї перевірки на спільних нарадах, що відбулися того ж дня. Спільні наради відбулися на пропозицію Контрольної Комісії і їх відкрив та ними проводив голова Комісії мгр Іван Геврик.

Заввагу про вислід перевірки започаткував мгр Іван Винник, який перевіряв касовий Відділ УНСоюзу. Він ствердив, що касові прибутки і видатки УНСоюзу майже на сто відсотків, бо тільки з дуже малими відхиленнями були в межах схваленого Головним Урядом минулого року бюджетового проєкту.

Проф. д-р Богдан Гнатюк, коментуючи перевірену ним господарку Союзівки, ствердив, що в звітовому часі на тій оселі прибутки були дещо менші, ніж попереднього року, але оселя розвивається і знову переведено ряд поліпшень та вдосконалень, зокрема цілком відновлено та відповідно влаштовано приміщення для дитячих таборів і курсів українознавства. Проф. Гнатюк вважає, що Союзівка є величезним надбанням для всієї української громади, зокрема для молоді, та вже закріпила за собою становище осередку товариського і культурного життя в літніх місяцях.

Д-р Іван Скальчук інформував про висліди переведеної ним перевірки секретарсько-організаційного відділу: стан протоколів з Конвенції, нарад Головного Уряду та нарад Екзекутивного Комітету, висловив побажання для своєчасної підготови необхідних змін і поправок до статуту та довше зупинився на організаційній праці і організаційному стані, висловлюючи ряд побажань та рекомендацій.

Мгр Іван Геврик перевіряв рекордовий відділ та ствердив в ньому точність і справність в полагоджуванні справ і обслузі членства.

Д-р Михайло Данилюк перевіряв видавничий відділ і раніше висловив свої заввагу та спостереження, рекомендуючи зокрема розбудову книжкового відділу та друкарських робіт.

Головні контролери УНС під час праці в Гол. Канцелярії УНС. Сидять (зліва): д-р Іван Скальчук, проф. Богдан Гнатюк, Іван Геврик — голова, Іван Винник і д-р Михайло Данилюк.

В дальших своїх заввагах головні контролери віддали найбільше уваги організаційним справам, стверджуючи, що власне від постійного збільшування членства УНСоюзу залежить майбутнє не тільки УНСоюзу, але і всієї нашої громади.

Основний звіт з перевірки та свої спостереження і рекомендації Головна Контрольна Комісія предложить Головному Урядові під час річних нарад в травні цього року.

У спільних нарадах з контролерами взяли участь: головний предсідник Йосип Лисогір, заступник головного предсідника і рекордовий секретар Володимир Сохан, головний секретар д-р Ярослав Падох та виконуюча обов'язки головного касира Уляна Дячук і ред. Антін Драган.

Продовжуючи боротьбу з інфляцією, уряд буде боротися також з підвищуванням цін на харчі

Вашинґтон. — Під час пресової конференції, влаштованої у п'ятницю 24 березня ц. р. і присвяченої в більшості питанням внутрішньої політики ЗСА, през. Ніксон з'ясовував також дальші напрямні започаткованої урядом боротьби з інфляцією, заактуалізованої востаннє виходом Джорджа Міні й інших репрезентантів світу праці із Ради Платень. Президент ствердив, що боротьба з інфляцією буде продовжуватися, якщо можливо у співпраці з провідниками робітничих спілок, а якщо ні, то й без такої співпраці, коли цього буде треба. Признаючи Джорджові Міні патріотизм і дбайливість про добро репрезентованих ним робітничих спілок, през. Ніксон заявив, що уряд започаткував боротьбу з інфляцією в найкращому інтересі робітників і що більшість робітників ЗСА підтримує політику уряду, розуміючи, що безупинне підвищування заробітних платень при постійній підвишці цін на харчові й інші продукти не причиняться до стабілізації добробуту працюючих мас. Зокрема ж Президент заповів проведення окремої акції проти підвищування цін на харчі, стверджуючи, що спричинниками цього не є фармері, але посередники, тобто ті, що перепродують закуплені у фармерів харчові продукти, бо ж в загальному фармери одержують всього одну третину ціни за свої продукти, а решту дві треті забирають посередники — гуртівники чи продавці. В дальших своїх відповідях Президент торкнувся таких питань, як „автобусування" шкільних дітей, евентуальної зустрічі з президентом АФП-КІО Джорджом Міні, як також своєї поїздки і запляжованих розмов з канадійським прем'єром П'єром Трудо. Останнього плянує през. Ніксон поінформувати між іншим про свою поїздку до Пекіну, як також про цілі своєї подорожі до Москви. Запитаний, чи він плянує зустрітися також із кубинським прем'єром Кастром, през. Ніксон відповів, що не одержав ніякого запрошення. Якщо йде про вибори, то през. Ніксон заявив, що він не вестиме передвиборчої кампанії, не відбуватиме партійних виступів, ані не виголошуватиме партійних промов, але буде продовжувати визначені йому президентським урядом обов'язки й завдання.

У Ню Йорку відбувся концерт 7-ми Відділів УМІ

Ню Йорк. — В Українському Інституті Америки у неділю 26-го березня відбувся концерт передовіших учнів 7-ми Відділів Українського Музичного Інституту, УМІ, яким керує проф. Меланія Байлова. На концерт прибули 27 учнів та їхні професори з Ню Йорку, Філядельфії, Нюарку, Джерзі Ситі, Пассейку, Йонкерсу та Ірвінґтону. У заповненій залі, переважно батьками юних талантів, виступали учні кляс фортепіяну проф. Т. Богданської, Д. Карановича, Г. Клим, Г. Мирошниченко-Кузьми, Ю. Оранського, В. Пацлавського, Є. Чапельської, К. Чічки-Андрієнко, О. Чипак, Р. Шуль; кляс скрипки були із своїми учнями проф. А. Жилава, Р. Венке; кляс сольоспіву — проф. В. Здрайковський. Перед концертом проф. Таїса Богданська, відповідальна в УМІ за влаштування імпреза, звернулася до зібраних з коротким словом, у якому молоденьких адептів музики і співу прохала бути спокійними, бо вої знають, що вони ще не Падеревські і не Паґаніні, а батьків і всю громаду закликала приходити на такі концерти, як на культурні імпрези та задля підтримки молодого українського музично-вокального доросту. Крім композицій композиторів-клясиків, як Шуман, Моцарт, Шопен, Лисенко та ін., учні і декілька старших студентів та студенток УМІ виконували специфічні твори для дітей і для музичної молоді різних авторів, а з українських композиторів — твори Козицького, Соневицького, Фоменка, Жука, Барвінського, Ревуцького, Зноско-Боровського. Для юних скрипалів і співачки акомпаніювали Р. Гарасимович, К. Чічка-Андрієнко і уч. О. Кузишин. Концертанти зібрали багато оплесків.

У ПІВНІЧНІЙ ІРЛЯНДІЇ СКІНЧИЛАСЬ МОНОПОЛЬНА ВЛАДА ПРОТЕСТАНТІВ

Лондон. — В п'ятницю минулого тижня, 24 березня ц. р., прем'єр британського уряду Едвард Гіт димісіонував північно-ірляндський автономний уряд Браєна Фолкнера, розв'язав тамошній парлямент і скасував конституцію. Водночас названий британський прем'єр призначив на державного секретаря для Північної Ірляндії лідера палати громад Вілліяма Вайтлова, з функціями прем'єра. Між трьома підлеглими йому міністрами знаходиться вперше й один римо-католик, лорд Віндсгелм. Таким чином закінчено 50-тирічний період монопольного панування в Північній Ірляндії протестантів, які становлять дві третіх тамошнього населення — один мільйон супроти пів мільйона католиків. Північно-ірляндські протестанти обурені: їх радикальний лідер Вілліям Крейґ проголосив, що він буде старатися внеможливити британцям безпосереднє керування всіма державними справами країни. Щоб продемонструвати силу зорганізованих протестантів — тамошні робітничі спілки й інші організації проголосили на два перші дні цього тижня генеральний страйк. Але у Британії й Південній Ірляндії, себто Ірляндській Республіці, прийнято те історичне решення Британії прихильно, як рішучий крок в напрямку заведення замирення у Північній Ірляндії. Соціялістична опозиція в в британській палаті громад підтримала консервативного прем'єра Гіта. Припускають, що католицькі терористи з двох крил підпільної Ірляндської Республіканської Армії проголосять „перемир'я" щоб дати час новому правлінню виявити свої справжні заміри.

Британія і НАТО будуть надалі користуватись портами Мальти

Лондон. — 26 березня ц. р. підписано у Лондоні договір між Британією і Мальтою, незалежним островом на Середземному морі, щодо права Британії й її союзників з Атлантійського пакту (НАТО) користуючись портами і їхніми спорудами на дальших сім років. Дану умову підписали соціялістичний прем'єр Мальти Дом Мінтоф і британський військовий міністер лорд Каррінґтон. За тією умовою Мальта отримуватиме річно 37 мільйонів долярів, майже трикратно стільки, скільки отримувала була дотепер. Але Мінтоф жадав спершу 78 мільйонів, опісля 46 мільйонів, а Британія погоджувалась дати „щонайвище" 26 мільйонів. У ті кількамісячні переговори втряглú Америка, генеральний секретар Атлантійського Союзу й Італія, як найближчий географічний сусід Мальти, якому найбільше залежало на тому, щоб під своїм боком не мати в портах Мальти — совєтських військових кораблів. Дом Мінтоф погрожував, що коли не дістане від Британії чи НАТО бажаної ним суми, то він звернеться до Москви або до Лібії, запропонувавши їм Мальту, як їхню базу. У такому випадку Мальта стала б могутньою морсько - летунською базою для Совєтського Союзу, який тоді закріпив би там своє володіння.

Урядові сили здушили ліву революту в Сальвадорі

Сан Сальвадор. — Президент південно-американської держави Сальвадору, Фідель Санчез Гернандез повідомив, що під час невдалої спроби революти проти законного уряду було вбито біля 100 вояків і цивільних. Заколот вчинили молоді армійські офіцери, підмовлені невдалим кандидатом у недавних виборах, який ті вибори програв. Повстанці схопили президента і його 17-річну доньку й тримали їх впродовж 12 годин під замком. Агенція „Ройтер" повідомила з Сальвадору, що повстання було зліквідоване урядовими військами в суботу 25-го березня і що його два провідники вже затримані. Під час перестрілки в Сан Сальвадорі, столиці країни, було поранено понад 200 вояків і цивільних. Повстання підняв Хозе Наполеон Дуарте, лівий кандидат, який програв народні вибори й хотів захопити владу силою. Деякі заколотники повтікали до Ватиканської амбасади та до амбасад інших південно-американських країн.

Українські жінки в Европі виступали проти офіційної делеґації совєтських жінок

Лондон, Англія. — Лондонський „Сандей Телеґраф" з 12-го березня 1972 р. повідомив, що 11-го березня відбулося в Лондоні, з ініціятиви Товариства Англійсько-совєтської приязні зустріч групи англійок із „представительницами" СССР — групою жінок російської національности. Зустріч відбулася під знаком совєтського „свята жінки", яке в СССР відзначають 8-го березня. Під час вечора жінки жидівського походження переривали виступи совєтських жінок, вимагаючи від них, щоб ті допомагали переслідуваним у СССР жидам. Із протестом проти терору КҐБ в Україні виступили також дві українки. „Сандей Телеґраф" повідомив: „12-го березня п-і Слава Бравн з Об'єднання Українських Жінок вимагала від англійських совєтофілів, щоб вони виступили на допомогу тим українцям, які вже понад 25 років мучаться в нелюдських умовинах совєтських кацетів. У цій справі інтервеніювала також студентка Елен Джонсон, дочка української матері".

Преса міста Ноттінґгаму з 9-го березня помістила вістки про полеміку між російськими жінками з СССР і українками на вечорі, влаштованому Товариством Англо-совєтської приязні в готелі „Портленд". У складі совєтської делеґації були: К. Про-

(Продовження на стор. 3-ій)

Д-р Євген Котик шостий раз переобраний на голову Відділу УККА в Джерзі Ситі

Джерзі Ситі. — Минулої суботи, 25-го березня, тут у приміщеннях Українського Народного Дому відбулися річні збори місцевого Відділу Українського Конгресового Комітету, у висліді яких обрано нову Управу, перевибравши вже шостий раз з черги на голову д-ра Євгена Котика. Разом з д-ром Є. Котиком, як головою, до Управи були обрані: Антін Шаран — заступник голови, Франц Колодій — секретар, С. Миколишин — скарбник, інж. Володимир Кух — культурно-освітній референт та члени Управи: проф. Е. Ясеньовський, Клявдія Салюк, Євгенія Єнсен, Володимир Білик, Ілля Шевчук, Володимир Карий, Василь Гела, Григорій Бура, С. Островський, М. Петришин, Дмитро Вох, М. Шеремета, М. Жук, А. Шубак і П. Левко. Контрольна Комісія: Іван Цьолко, сот. О. Демченко і Д. Диндик. Товариський Суд: А. Драган, інж. І. Кравчук та Галина Гаврилюк. Збори відкрив коротким словом голова д-р Євген Котик, вітаючи приявного на них представника Централі мгра Івана Базарка та закликаючи вставанням з місць і хвилиною мовчанки вшанувати померлого члена Управи Відділу і голову місцевого Т-ва за патріярхальний устрій св.п. Романа Качмарського. Для дальшого ведення зборів обрано Президію в складі: Іван Цьолко — голова й інж. Іван Кравчук — секретар. Звіт з діяльности склав д-р Є. Котик, підкреслюючи прикладну співпрацю в громаді та її живий відгук на всі важливіші події українців в діяспорі і на рідній землі. Власне під кутом єднання з іншими громадами в діяспо-

(Закінчення на стор. 3-ій)

У Ню Йорку відкрито 18-ту збірну мистецьку виставку

Ню Йорк. — В неділю 26 березня ц.р. вполудне відкрито тут 18-ту з черги річну виставку Об'єднання Мистців Українців в Америці. Від Президії ОМУА відкрив виставку мистець Петро Андрусів з Філядельфії, який привітав особливо тих мистців, які вперше беруть участь у виставці. З черги В. Ласовський вказав на одну з головних цілей щорічних збірних виставок ОМУА — притягати молоді мистецькі сили до співпраці із старшими мистцями. Висловив жаль, що студенти й абсольвенти американських високих мистецьких шкіл, українці, не виявляють належного зацікавлення організацією українських мистців та не включаються в її працю. Вкінці Петро Меґик із Філядельфії відчитав частину статуту новоствореної фундації імени Артемія Кирилюка, видатного мистця, який передчасно помер 10 червня 1970 р. у Філядельфії. Після передачі — згідно з завіщенням Покійного — 1,000 дол. на Енциклопедію українознавства, 500 дол. на його парохію і поставлення на його могилі пам'ятника, залишилась ще невелика сума, яка стала підставою для створення тієї фундації. Досмертним почесним головою і протектором Фундації став Митрополит Мстислав. Кураторію становлять 5 осіб. Фундація видаватиме молодим мистцям скомні нагороди й стипендію. — На виставці запрезентовано 96 образів і скульптур, разом 40-ка мистців. Видано гарний каталог із 33-ма ілюстраціями. На відкритті виставки обидві залі ґалерії ЛМКлюбу й ОМУА ледви могли помістити відвідувачів.

Йонкерс вшанував 50-ліття громадської та союзової праці Василя Мандзія

Йонкерс. — У просторій залі місцевого Дому Української Молоді відбувся тут в неділю, 26-го березня бенкет з участю понад 250 осіб для вшанування 50 ліття громадської та союзової праці Василя Мандзія, секретаря 8-го Відділу УНСоюзу — Т-ва „Подільська Січ" та відданого діяча цілого ряду місцевих церковних і громадських організацій. Влаштував цей бенкет спеціяльний комітет на чолі з Володимиром Козіцьким, предсідником того ж Відділу УНСоюзу, який відкрив це святкове вшанування Василя Мандзія вступним словом із привітанням гостей та представленням тостмайстра бенкету адв. Михайла Пізнака, колишнього заступника гол. предсідника УНС і визначного українського громадського діяча. Спільну молитву провів о. моис. д-р Василь Федиш, який теж опісля відчитав листа з привітанням для ювілята від Владики Івана Стаха, колишнього пароха місцевої української католицької церкви.

Василь Мандзій

Після представлення почесних гостей за головним столом, адв. Михайло Пізнак попросив до слова посадника міста Йонкерсу Альфреда Дел Белло, який

(Продовження на стор. 3-ій)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $18.00, на пів року — $9.50, на 3 місяці — $5.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Немає „совєтського" народу

Уже від довшого часу совєтські теоретики національної політики і режимні пропагандисти починають щораз наполегливіше вживати у своїх виступах, на з'їздах, у пресі і в радіо абсурдного своїм змістом визначення „совєтський народ", „совєтська нація" для всіх народів Совєтського Союзу. З погляду на русифікаційні і асиміляційні спрямування та цілі режимної політики у відношенні до поневолених Москвою народів тенденція такого визначення цілком ясна й цілева: кремлівським керівникам-пропагаторам злиття націй такого роду термінологія не тільки дуже відповідна, але й потрібна. Намагаючись знівелювати всі національні різниці і перетопити всі національні культури в одному казані та завести одну спільну російську мову, вони широко вживають терміну „совєтський" як переходового до загальноімперського „російський". Совєтських пропагандистів наслідують у цьому залюбки вигідні, а то й ліниві західні журналісти і публіцисти, які воліють іноді застосувати короткий термін „совєтський", замість таких точних визначень, як „поневолені Москвою народи" чи й „народи СССР".

Реакція Державного Департаменту ЗСА на цю абсурдну термінологію, до речі цілком незгідну і з постановами конституції СССР та конституцій окремих совєтських республік, проявилася у проголошеній керівником Інформаційної Агенції ЗСА Ф. Шекспіром інструкції для службовців цієї агенції не вживати визначення „совєтський народ" і „совєтська нація". „Нічого такого немає, сказано в цьому дорученні. — Народи більших націй всередині Совєтського Союзу треба називати за їхньою національністю: українці, грузини, латвійці, росіяни, узбеки, вірмени і т. д."

Таку ясну й виразну інструкцію треба вітати, як дальший вияв правильного і справедливого трактування Державним Департаментом проблем поневолених Москвою народів. Водночас із цим викликає здивування виступ сен. Фулбрайта, який назвав згадану вище інструкцію проти вживання нісенітного і навіть образливого для окремих поневолених Москвою народів, як ... шкідливу для американських взаємин, особливо, мовляв, тепер, коли през. Ніксон збирається їхати до Москви. Виходило б, що сен. Фулбрайт хотів би закріпити не тільки панування Москви над поневоленими нею народами, але й відібрати їм їхню національну ідентичність і назву.

Пародія переговорів

На переломі 1967 і 1968 рр. у засекречених розмовах з в'єтнамськими комуністами за посередництвом головно Франції дійшло до порозуміння, що Америка припинить бомбардування Північного В'єтнаму, зате Північний В'єтнам і В'єтконг приступлять до мирних переговорів з ЗСА і Південним В'єтнамом. Після 34-денних суперечок на тему, який має бути конференційний стіл — округлий, квадратовий чи прямокутний — 10 травня 1968 р. розпочалася нарешті у Парижі „мирова конференція".

Але незабаром виявилося, що це власне не конференція, а пародія на конференцію. Вона звелася до того, що кожна з обох сторін виголошувала раз-у-раз монологи, при чому по комуністичному боці вони були густо перетикані лайками й образами на адресу американського й південнов'єтнамського урядів. У впертому фальшуванні історичних фактів комуністи дійшли до того, що ввесь час заперечували, начебто взагалі будь-коли на території Південного В'єтнаму були будь - які реґулярні війська Північного В'єтнаму. Там, мовляв, була і є неспровокована американська „агресія". Кількакратно стилістично змінюваний комуністичний ультиматум по суті залишився той самий: щоб ЗСА забрали з В'єтнаму всі свої війська, зброю і виряд, припинили всяку підтримку південнов'єтнамському режимові і погодилися на створення коаліційного з комуністами „тимчасового" уряду у Південному В'єтнамі. Словом: щоб ЗСА скапітулювали мілітарно й політично. Від прийняття того ультиматуму комуністи узалежнили також долю американських воєннополонених.

Така негідна забава тривала майже чотири роки. Аж у минулий четвер, на 147-му засіданні тієї „мирової конференції", третій з черги голова американської делеґації — після Аверелла Гаррімана і Дейвіда Бруса — Вілліям Портер заявив, що не братиме участи в засіданнях доти, поки комуністи не змінять своєї тактики і не рішаться переговорювати ділово, на базі американських і власних пропозицій. Комуністи обурились, що це „трюк для продовжування війни". Але насправді це диктат здорового глузду і національної гідности: не можна до безконечности брати участь у видовищі, з якого ворог зробив собі трибуну для своєї цинічної пропаганди.

М. Сосновський

ДИПЛОМАТІЯ „КАРТОГРАФІЧНА" І „ПІНҐ-ПОНҐОВА"

У другій половині цього року матимуть місце перші контакти між китайськими націоналістами та совєтськими й іншими східньоевропейськими комуністичними чинниками після прогри китайських націоналістів у Китаї в 1949 році. Нагоду для цього має дати міжнародна конференція картографів у Будапешті, на яку, як повідомив міністер закордонних справ націоналістичного Китаю С. К. Чу, запрошено китайських картографів з Тайвані (Формози).

Як відомо, встановлення контактів між ЗСА і комуністичним Китаєм, та поїздку президента Ніксона до Китаю попередила американська пінґ - понґова дружина, яку запросили китайські комуністи на змагання до Китаю. Очевидно, про таємні довготривалі переговори між Вашинґтоном і Пекіном, які в той час велися, знало дуже мало людей.

Ми не знаємо, як підготовлено запрошення китайських націоналістів відвідати комуністичний Будапешт, але відомо, що вже в 1969 році встановлено неофіційні і неформальні контакти між Тайванем і Москвою, коли совєтський „зв'язковий" Віктор Люїс відвідував Тайвань. Починаючи з 1969 року, тобто від часу загострення китайсько - совєтських взаємин, ці контакти продовжувалися за посередництвом Австралії, а також на форумі ОН в Ню Йорку. Поминаючи фактичні наміри китайських націоналістів з одного боку, а Москви з другого, розвиток подій пішов по лінії зближення між китайським націоналістичним урядом і совєтським режимом. Поїздка през. Ніксона цей процес тільки прискорила, але його не спричинила. За найновішими інформаціями совєтський Аерофлот веде вже переговори про право користуватися летовищами на Тайвані, і треба припускати, що таке право дістане.

С. К. Чу з'ясовує позиції націоналістичного Китаю

В інтерв'ю, яке С. К. Чу, міністер закордонних справ націоналістичного Китаю дав американському кореспондентові Робертові С. Бойдові („Маямі Геральд" з 12 березня 1972), знаходимо виразне підтвердження плянів націоналістичного Китаю встановити добросусідські взаємини з „не-ворожими комуністичними державами". Мало того, китайські націоналістичні чинники не приховують свого бажання дістати мілітарну допомогу від Совєтського Союзу.

Міністер Чу підтвердив, що до цього часу будь-які контакти з комуністичними країнами були неможливі і навіть небажані для китайських націоналістів. В обличчі нової політичної дійсности, говорив С. К. Чу, китайський націоналістичний уряд мусить шукати нових приятелів, при чому не виключається к о мувістів, якщо вони „не є попутниками комуністичного Пекіну".

На питання про те, чи націоналістичний Китай готовий встановити взаємини з СССР, Мадярщиною і Чехо-Словаччиною, а також іншими комуністичними країнами, Чу відповів: „Ми хочемо проломати льоди. Ми хочемо достосуватися до нової ситуації".

Р. С. Бойд інформує з Тайпею про те, що хоч урядові китайські націоналістичні кола не хочуть гостро виступати проти ЗСА та їх політики і навіть видвигнули ряд домагань щодо збільшення військової американської допомоги для Тайвані, „приватні китайські чинники", зустрічі з якими організує Китайське Інформаційне Бюро, гостро атакують американську політику, висловлюючись одночасно дуже позитивно щодо контактів з тими комуністичними державами, в тому числі з СССР, які є в конфлікті з комуністичним Китаєм.

Криза концепції „світового антикомуністичного фронту"

Пишучи на тему нової політики ЗСА щодо комуністичного Китаю, ми звертали увагу на те, що знаходимося напередодні кризи концепції всесвітнього антикомуністичного союзу і також на те, що з цією концепцією в обличчі нової політичної міжнародної ситуації не можна п о в ' я з увати визвольної політики поневолених Росією народів Східньої Европи і Центральної Азії. Ми враховували вже тоді, що китайські націоналісти, які були ініціяторами створення т. зв. Світової Антикомуністичної Ліґи, будуть першими, які завдадуть цій концепції серйозного удару, керуючися власним національним інтересом.

Розвиток подій на відтинку взаємин між націоналістичним Китаєм і Москвою та іншими комуністичними державами виявляє, що така оцінка була правильна. Мусить бути ясним, що з новим партнером Москви, хай це й будуть китайські націоналісти, не може бути спільного шляху в боротьбі проти цієї ж Москви.

У зовнішній політиці та у міжнародних відносинах відіграє ролю не така чи інша ідеологія, а тільки і виключно національний інтерес. Це недавно аж надто виразно продемонстрував американський Президент, підносячи тост на честь Мао Тсе-тунґа та Чжоу Ень-лая в Пекіні, а тепер це демонструють китайські націоналісти.

На це поновно звертаємо увагу тільки тому, що в різних українських газетах окремі автори гостро критикували такий погляд, заперечували таку можливість і відкидали думку про неминучість кризи світового антикомуністичного фронту, пропонуючи й далі вважати цю концепцію за стрижінь для української визвольної політики. Треба сподіватися, що можливо тепер ці наші автори і ці наші політичні діячі та лідери витягнуть необхідні висновки на майбутнє. Зокрема, вони повинні мати на увазі слова цитованого вище китайського націоналістичного міністра закордонних справ, який говорив про конечність „достосування" зовнішньої політики н а ціоналістичного Китаю „до нової ситуації".

Не треба бути ніяким спеціялістом в ділянці міжнародної політики, щоб бачити, що на наших очах стався провал цілої концепції „с в і т о в о г о антикомуністичного союзу". Коли є фікцією єдиний світовий „комуністичний моноліт", то мусить бути фікцією і монолітний світовий „антикомуністичний фронт".

Леонід Полтава

ПОЛІТИКА БАГАТОКУЛЬТУРНОСТИ

Чи існує ш в айцарська культура і швайцарська мова? Швайцарія ідеально розв'язала цю проблему: всі три народності швайцарської нації — німецька, італійська і французька — мають свої мови і власні культури, всі три мови державні, отже рівноправні, всі три культури у своїй різноманітності творять загальну швайцарську к у л ь туру. Швайцарія одна з найкраще впорядкованих не тільки в Европі, а й у всьому світі держав, з високим стандартом життя, а щоб послухати співів швайцарських німців чи концертів швайцарських французів або швайцарських італійців, приїздять туристи з далеких країн.

Після багатьох років англійського (англо - саксонського) засилля, якому сприяла мовчанка французького населення Канади, почали добиватися своїх мовних та інших прав канадійські французи, індіяни, ескімоси. Всі вони є складовими народами державної канадійської нації, але чому не рівноправними? Боротьба за рівні права доходила до абсурдних убивств у Квебеку, до терору.

Услід за французами почали підіймати голос українці, німці та інші великі етнічні спільноти в Канаді. Була створена Королівська Комісія для Двомовности і Двокультурности, визнано рівноправними, д е ржавними дві мови: англійську і французьку. А що з іншими? У Канаді існує велика різномовна „етнічна" преса: чи, наприклад, польська газета мала б виходити англійською або французькою мовами тому, що вони державні? Все непотрібне у світі гине, лишається те, що необхідне. Чому держава не має допомагати хоча б українцям, які обернули Саскачеван і Саскатун у житниці Канади? У гру входить і чисто етичного порядку справа: чому не дозволити українським дітям у Канаді вивчати українську мову, яку заповзявся знищити в Україні окупаційний режим? Українська, серед 3000 мов, мова займає в світі по кількості мовлян 12-те місце, це мова - мільйонер, і то великий.

Королівська Комісія висловила погляд, що в Канаді неможливо провадити культурну політику різними шляхами: одну для канадійців англійського роду, іншу для французького, ще іншу — для автохтонного населення, і ще іншу — для великих етнічних спільнот.

У жовтні 1971 р. прем'єр П. Е. Трудо проголосив багатокультурну політику Канади, сказавши, між іншим: „Уряд... вірить, що якби було більше взаємозрозуміння між народами Канади, то визволилося б д ж е р ело творчої енергії, яке зробило б канадійців незалежним і унікальним народом у світі".

Тепер розпочалися практичні заходи канадійського уряду в цій важливій справі. Уряд пообіцяв економічну й іншу допомогу для всіх культурних груп, які виявляють бажання продовжувати свій розвиток, виявили здібність внести щось своє в життя країни. Уряд також допомагатиме в ділянці ліквідації культурних бар'єрів, в ім'я повноцінної участи кожного канадійського громадянина в житті Канади. Федеральний уряд, спираючись на рекомендації Королівської Комісії та вимоги окремих народів і етнічних меншостей, вже опрацював кілька важливих програм. Між ними є, наприклад, така, що уряд буде обговорювати з провінціями справу фінансування видань підручників та інших посібників „у третій мові", себто не англійській і не французькій; федеральний уряд визнає життєвоважливою етнічну (різномовну) пресу в Канаді й буде йти їй назустріч; Відділ Громадянства подбає про замовлення й публікацію 20 „Історій етнічних груп" у Канаді; Департамент Міністерства внутрішніх справ дослідить проблеми, пов'язані з розвитком Програми канадійських етнічних студій, чи створенням Центру для таких студій; уряд сприятиме провінціям такою допомогою, щоб діти могли краще вивчати офіційні дві мови, але це не виключає федеральної допомоги для видань підручників „третіми мовами", отже й українських підручників.

За рішенням Оттави, на етнічні спільноти й групи звернуть більше уваги Державна Фільмова Рада, Музей Людини, Державна Бібліотека і т. д.

Канадійська держава, що ще так недавно сама була колонією, вирішила відмовитись від будь - яких познак колоніялізму в Канаді. В Оттаві, як здається, збагнули, що нівелізація культур призведе до застою або й регресу, а підтримка різних живих народних організмів, які творять канадійську націю, витворить культурну мозаїку, спричиниться до здорових змагань, які завжди сприяють прогресові. Канада виходить на дійсно демократичний і справді розумних шлях „єдности в різноманітності", при яких кожний канадійський громадянин буде гордитися своєю Батьківщиною — новою, американською Швайцарією. На цей же шлях поволі починають виходити ЗСА, може надто поволі.

Яке це все протилежне до самогубної політики Росії з її намаганням під маскою „побудови комунізму" зліквідувати 110 націй, народів і народностей у загратованому Совєтському Союзі!

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редаґує: д-р Михайло Данилюк

НАГЛА СМЕРТЬ

Нагла т. зв. несподівана смерть — вислови не дуже влучні, якщо взяти до уваги біологічну дефініцію смерти. Все ж у практичному житті послуговуємось цими термінами, з яких вислів „нагла смерть" правильніший.

Недавно газета „Медична Трибуна" аналізувала причини наглої смерти, як в Америці, так і в цілому світі. Засадничо великих різниць між окремими країнами нема, якщо брати до уваги смерть, спричинену органічними захворюваннями, хоч щодо окремих недуг існують відсоткові відхилення.

Медичний світ визначає наглу смерть, як таку, що приходить протягом 24-ох годин від моменту появи гострих симптомів у недужого, який до того часу почував себе ніби гаразд. Тому довідуємось про наглу смерть, яка сталася під час праці, на вулиці ,навіть під час розваги або й спочинку. В Америці 70% випадків наглої смерти спричиняє захворювання вінцевих артерій серця, яке також пов'язане з іншими факторами, як високий тиск крови, надмір ваги тіла, високий вміст холестеролу та інших товщів у крові, посилене куріння цигарок, надмірне вживання алькоголю. Згадані фактори — побічні, але важливі у процесі розвитку недуги вінцевої (коронарної) артерії серця.

Звичайно, є й інші причини наглої смерти. Якщо не брати до уваги нещасливих випадків, ушкоджень від машин, отруєнь, упадків і т. д., то до частіших причин наглої смерти треба зарахувати крововиливи у мозок, тромбози мозкових великих судин, тріснення аневризм, себто місцевих роздутих частин артерій, явища емболізму у легені або мозок, коли згусток крови з іншої частини тіла заноситься кров'яним шляхом у ці органи.

Артеріосклеротичні захворювання серця збирають у ЗСА 40% усіх жертв, коли взяти до уваги всі причини смерти. Біля 600 тисяч людей умерло минулого року від недуги серця, а дві третини з них — це були випадки наглої смерти, звітує медична література. Переважна більшість із них мали симптоми серцевої недуги, включно із стенокардією або т. зв. анґіною пекторіс. Біля 75% з них умерло вдома або на праці ,не доїхавши живими до лікарні. Досліди обставин перед смертю виявили, що приблизно половина таких людей протягом довшого часу мали психічне пригнічення, чимало було під емоційним подразненням. Розведених та самітніх осіб умирає наглою смертю вдвоє більше, як одружених. Біля 20% мали нормальні соціяльні обставини. Усі мали т. зв. побічні причини, як тиск крови, куріння, алькоголь, пригнічення, високу вагу і т. д., як згадано вище.

Навіть у Совєтському Союзі, де раніше не вважалося цю недугу, як ведучу причину смерти, тепер визнали її важливість, і швидким темпом почали її досліджувати. Академія Наук в Москві недавно повідомляла, що число артеріосклеротичних захворювань, зокрема у чоловіків віком 35-44 років, піднеслова в СССР за останні роки на 60%. Навіть визнано психологічні мотиви у цьому захворюванні: проф. Часов в інтерв'ю з представниками американської медичної преси заявив, що, згідно з московськими дослідами, 20% хворих на серце мали попередню психологічну травму, 35% були під постійним нервовим напруженням, а 30% були виснажені працею.

Американська медицина, як і взагалі медицина західнього світу визнає, що на розвиток недуги серця мають вплив, як фізичні, так і психічні фактори. Їх необхідно реґулювати, лікувати, якщо появляються будь-які познаки вінцевої недуги. 40% усіх випадків смерти, а з того 70% випадків наглої смерти — це надто поважні числа, щоб їх іґнорувати.

Про вінцеву недугу серця, артеріосклерозу та споріднені недуги ми вже писали не раз, але будемо повертатись до цього важливого питання і в майбутньому, оскільки люди є людьми і вони часто забувають про основні справи здоров'я і життя.

НАША ПОШТА

ВШ проф. д-р Василь Галич, Суперіор. З Вашими інформаціями ми згідні щодо хронології популярно-медичних видань українською мовою. Безперечно, піонером у цій ділянці в Америці був д-р А. Кібзей із своїм медичним порадником, хоч, додамо від себе, на цьому терені появлялися й раніше на медичні теми матеріяли з України — в газетах, журналах і окремими виданнями, як, наприклад, праця д-р С. Парфанович. Усі вони були свого часу і залишаються цінними для історії. Маючи на увазі наш „Довідник", ми не думаємо про те, котра праця краща, а просто вважаємо, що всі вони — різні. Відмінність „Довідника" у тому, що він є не порадником, а інформаційним джерелом, має уложену систематику, модерний матеріял, сучасну термінологію з українським назовництвом, медичний словник, і під цим оглядом є першою книгою в цьому роді. Запевняємо Вас, що ми глибоко поважаємо всіх попередників - лікарів, які працювали для добра народного здоров'я. Очевидно, у передмові до „Довідника" треба було згадати попередників і, якщо колись доживемо до його другого видання, то це неодмінно зробимо. Дякуємо за теплого листа та дружні побажання.

Н. Грінченко („Баян")

УКРАЇНСЬКА МУЗИКА І ЇЇ ПРЕДСТАВНИКИ

(4)

Крім „Музики до „Кобзаря", Лисенко написав багато романсів і пісень до творів Франка, Лесі Українки та інших поетів.

Першою оперою, в якій найбільше проявився оригінальний талант композитора, була „Різдвяна ніч" з лібреттом, складеним із повісти Гоголя „Ніч перед Різдвом". Опера ця була поставлена в Харкові в 1883-му році, а в році 1887-му на московській сцені. Останній раз виставляли її в Києві у 1903-му році, в день Лисенкового ювілею. Тоді багато російських часописів і журналів присвятили великі статті Лисенкові та його опері, докладно аналізуючи її позитивні та неґативні сторони.

„Різдвяна ніч" була написана ще в ранню пору творчої діяльности Лисенка, а тому вона й поступається перед пізнішими його творами.

Поза деякими її недостачами, головно в оркестровому відношенні, вона найцікавіша. У ній так яскраво виявлена українська національність з усіма її оригінальними обрядами, піснями-колядками. В цій опері хор бере дуже близьку, навіть більшу від солістів участь. Добре вдався композиторові комічний елемент в особах Чуба, Голови, а головне Дяка, і ліричний розділ між двома особами — Вакулою і Оксаною. Неможливо проминути в значній мірі комічного квартету в другій дії: Дяка, Чуба та голови в мішках і Солохи. Це одна із найбільш комічних сцен в усій опері. Слухається „Різдвяну ніч" від початку і до кінця з великим зацікавленням.

Переходячи до наступних Лисенкових творів це згадаємо, що названа вище опера має велике значення для української м у зики. Цим твором молодий композитор переступив через звичайні пісні та романси і поклав початок нової поважної національної музики, хоч цю спробу й зробив уже Ніщинський, лише в далеко менших розмірах. Наступна Лисенкова опера „Утоплена" (лібретто за „Майською ніччю" Гоголя) написана значно пізніше і своєю викінченістю, висловленим у ній українським характером стоїть значно вище від „Різдвяної ночі". В ній деякі місця взято з натури і втілено в чудові зачаровуючі звуки. Вся перша дія — це поетична картина вечора і ночі, що по ньому надходить.

Сріблястий місяць своїм ніжним світлом обілляв хати села, що потопає в зелені вишневих садків. Тихо... Лише шелестіння півсонних листків на деревах порушує спокій української ночі з її прозорим небосхилом, засіяним ясними зірками, з пахощами її садків, з тихеньким плескотом води в ставку, порослому очеретами та вербами. По довгій праці парубки й дівчата з піснею повертаються з праці додому.

Це перша частина опери, і можна сміливо сказати, що то один із найкращих хорів. Хор „Туман хвилями лягає" повинен зайняти перше місце в українській літературі, бо немає йому рівного красою гармонії і тією поезією, якою він перейнятий.

З окремих моментів цікавим є вступ у тому хорі сопрано з альтами. В той час, як „парубки" продовжують свою попередню мелодію (на 3/4), „дівчата" вступають з новим мотивом (2/4), супроводячи його враз із чоловічим хором і, поступово стихаючи, закінчують так само, як і чоловіки (в „Мі"). (Перша частина хору Andante poco moderato побудована в e-moll). Остання частина Allegro йде дуже пожвавлено внаслідок вступів, що черґуються поміж усіма голосами; загальне пожвавлення цієї частини хору доволі вдало доповнює оркестровий супровід.

Кращими точками першої дії, крім зазначеного вище хору, є ще „Серенада Левка", — мелодійна, гарна річ, яка написана з великим почуттям, дует Левка і Галі, „баляда" та ін. Друга ж дія значно поступається перед першою, проте комічний елемент у ній (Писар, Голова, Горпина, Винник та хор парубків) — вирізняється доволі вдало, хоч і поступається перед комізмом у „Різдвяній ночі".

Дія третя — це фантастична картина („чарівний сон"), поява утопленої панночки, мавок, гри та пісні. Від цього всього повіває якоюсь казковою красою.

Мелодії в арії панночки виповнені знемогою й журбою, хор мавок на тлі характерного акомпаніяменту оркестри лунає оригінальною принадою. Взагалі ж увесь цей чарівний образ зникає при першому проблиску світанку.

Фінал опери являє собою дуже вдале поєднання настроїв усіх дійових осіб в опері. Тут як жіночі, так і чоловічі хори, що співають зовсім різні пісні, тут і Левко з Галею радіють своїм щастям, тут і Голова, Писар, Винник і навіть п'яний Каленик. Закінчується опера „прославним хором", зверненим до Левка і Галі.

Крім цих двох опер Лисенко написав ще велику оперу „Тарас Бульба". Були ще надруковані „Зима й Весна", невелика опера в двох картинах, призначена для виконування молодими силами. Також „Коза-Дереза", — комічна дитяча опера на одну дію з прологом. Ця опера написана на мотиви популярних народних пісень, при чому автор достосувався до дитячих голосів з таким умінням, яке дуже рідко можна зустрінути в усій дитячій літературі. Є ще надруковані оперетки: „Наталка Полтавка", „Ч о р номорці", „Сафо" — опера на дві дії, та дитяча опера „Пан Коцький". Уже цей список оперових творів Лисенка промовляє про те, що він своєю працею поклав тривкі підвалини під українську оперу.

Фортепіянова т в о р ч і сть Лисенка виявлена в понад 50 мелодійних, елеґантних п'єсах (Оп. 31. Chant sans paroles, премійована Київським Літературно-Артистичним Товариством на конкурсі 1898-го року).

Крім цього Лисенко написав ще декілька творів для скрипки, флейти, віолончелі в супроводі фортепіяна.

Велика заслуга Лисенка — збирання українських народних пісень.

До того всього є він автором брошури „Характеристика музичних властивостей українських дум і пісень, виконуваних кобзарем Остапом Вересаєм", в якій вказує на характеристичні риси української народної пісні.

Отже, значення Лисенка для української музики дуже велике, і вона завдячує йому те високе положення, яке тепер займає.

Не було б Лисенка, хто знає, — доля української музики могла б бути зовсім інакшою.

(Кінець).

Американський колекціонер передав своєму коледжові збірку праць Я. Гніздовського

Мавнт Олів, Норт Кароляйна. — Місцевий Мавнт Олів Коледж одержав від молодого колекціонера Лі Ґльовера з Мериленду для безреченцевого користування збірку мистецьких праць видатних малярів і графіків, в тому числі українського мистця Якова Гніздовського, маляра і сатирика Адольфа Дена. Головну частину цієї збірки — тридцять і три експонати, — становлять дереворізи, рисунки й олії Якова Гніздовського. Усі ці праці, як і твори Адольфа Дена, будуть показані на постійній експозиції, що її влаштувало правління названого коледжу і відкриття якої відбулося 28 лютого ц. р. Лі Ґльовер, колишній студент Мавнт Олів Коледжу, колекціонує спеціяльно праці Якова Гніздовського. Передана ним коледжові збірка є тільки частиною його власної колекції. Американська газета „Голдсборо Нюс-Арґус" надрукувала в недільному числі з 20 лютого більше повідомлення про влаштовувану в коледжі виставку праць Гніздовського й Дена, зокрема про Якова Гніздовського і його творчість.

Мистецький іконостас О. Мазурика

Париж. — Українська католицька катедра св. Володимира в Парижі, заходами головно о. шамб. Михайла Левенця й зусиллями громади, набула навий іконостас, майстерно запроєктований і виконаний мистцем Омеляном Мазуриком. Посвятив іконостас Владика Володимир Маланчук у присутності французьких релігійних представників і заповненої вірними церкви. Французькі іконознавці високо оцінили працю О. Мазурика, особливо його образ Христос - Пантократор у паризькому соборі св. Володимира.

Вдала імпреза

У неділю 13-го лютого ц. р., в залі Українського Народного Дому, відбувся „Чайний Вечір", влаштований місцевою організацією жінок ОЧСУ.

Не зважаючи на несприятливу погоду (над Ню Йорком щойно пронеслася буря) українське громадянство щиро відгукнулося на запросини Жіночої Організації і заля не світила пусткою.

Пані А. Давиденко, в короткому вступному слові, схарактеризувала цей вечір, як „прощання з Різдвом та з іншими зимовими традиційними святами". І справді, тема одноактової п'єси, реферат, співи колядок і щедрівок були насичені духом недавноминулих зимових свят.

У веселій одноактівці „Ніч проти Андрія", пера Алли Коссовської, взяли участь члени драматичного гуртка при ООЧСУ-СУМА Брукліну (за абеткою): Ганна Купер, Іван Макар, Марія Матійцьо, Петро Польний, Соня Прийма, Юрко Романцьо, Ірина Ткачук, Єлисавета Чарторийська.

П'єска пройшла жваво і весело, гра акторів викликала голосний сміх і оплески в залі.

Цікавий реферат на тему „Українські Різдвяні звичаї" прочитала п-і Богдана Чарторийська.

Ірца Данилова продеклямувала вірш „Гимн" Лесі Українки. Дві сестри Уляна і Оксана Шайди проспівали дуетом щедрівку „На йорданській річці" і три пісні, охоче погодившись на прохання публіки додати ще дві.

На закінчення, всі учасники, разом з гостями, відспівали коляду „Добрий вечір тобі", в подяку тим, що цей вечір улаштували. П-і Дарія Степаняк, голова бруклинського Відділу ОЖОЧСУ висловивши подяку закликала жінок до активної участи в політичних демонстраціях на захист нищених в Україні культурних діячів.

Столи зі смачними наїдками, за якими розмістилися гості, вибираючи собі сусідів за власним уподобанням, надавали цій скромній імпрезі теплого, родинного характеру.

До пізнього вечора весело гомоніла затишна заля Українського Народного Дому на Брукліні.

В. С.

Йонкерс вшанував 50-ліття громадської та союзової праці Василя Мандзія

(Закінчення зі стор. 1-ої)

склав ґратуляції і побажання ювілятові та його дружині Анастазії та передав йому почесну грамоту з проголошенням Дня Василя Мандзія у цьому місті. Вслід за посадником промовляв його заступник Альойзій Мочидловський, а відомий місцевий діяч Василь Чолій, син покійного вже основника 8-го Відділу УНСоюзу, відчитав ряд привітів, в тому теж від губернатора стейту Нелсона Рокефеллера і його заступника Малколма Вілсона. Губернатор Рокефеллер у свому привіті згадав це вшанування УНСоюзом довголітнього відданого діяча та висловив признання і пошану Василеві Мандзієві за його заслуги для УНСоюзу і цілої місцевої громади.

Дальшими промовцями були: стейтовий сенатор Джон Флин кол. мейор Йонкерсу і великий приятель українців, якому запевнив адв. Пізнак у представленні повну підтримку від української громади в Йонкерсі у виборах на кожний виборний пост, місцевий діяч і лікар д-р Василь Кіналь, краян ювілята Василя Мандзія, та пані Павлина Варицька Мойниган, яка обдарувала пані Анастазію Мандзій „китицею квітів від жіночих організацій Йонкерсу.

В мистецькій частині бенкету, проведеній у двох частинах, виступав вокальний ансамбль проф. Клавдії Таранової у складі: Клавдія Таранова, Тамара Маковська, Христина Рубенс і Стефан Шкафаровський та з фортепіяновим супроводом проф. Євгена Крахна, а також танцювальна група місцевого Осередку СУМА під проводом Володимира Уздейчука.

В перерві поміж мистецькими виступами адв. М. Пізнак представив приявних на залі свояків Ювілята та численних представників місцевих організацій, які прибули вшанувати цього визначного громадського діяча. Про віддану і повну посвяти працю для УНСоюзу, його членства та українського народу говорив у своїй привітанні від УНСоюзу заступник гол. предсідника Володимир Сохан, який на закінчення разом із обласним організатором УНС Василем Оріховським вручив ювілятові почесну грамоту і медалю від УНСоюзу. Від Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Ню Йорку та околиці склав привітання і признання за працю Василеві Мандзієві голова Окружного Комітету адв. Іван Флис, а довголітній урядовець 8-го Відділу і близький приятель ювілята Пилип Гарасимів виголосив коротке слово від найближчих співробітників Василя Мандзія. Від земляків Ювілята вітав його проф. Роман Романишин, уродженець села Рибники, звідкіля походить Василь Мандзій. Вкінці промовив до учасників бенкету сам Ювілят. Він подякував за висловлені признання і побажання, а рівночасно закликав усіх працювати для українського народу, єднаючись під кличем Бог і Україна, та кермуючись любов'ю до своєї церкви і свого народу. Голова Ювілейного комітету Володимир Козіцький вручив дарунок Ювілятові і подякував всім учасникам, а зокрема адв. Михайлові Пізнакові за вміле проведення цього святкування, після чого закінчено бенкет співом многая літа для Василя Мандзія та його дружини Анастазії і спільною молитвою, що її провів о. Роман Вялецький.

КРУТЯНСЬКИЙ АПЕЛЬ

Дітройт. — Цього року Крутянський Апель влаштували в Дітройті молодечі організації: Пласт, СУМА, Ліґа Молоді і студенти. Апель відбувся в залі Українсько-Американського Осередку на початку лютого, керував імпрезою Ю. Консуль, бунчужним був А. Татарський. Крутянський Апель, з відповідною доповіддю й мистецькою програмою, був започаткований молитвою, а закінчений піснею „Не пора".

ВІДЗНАЧИЛИ МОЛОДОГО УКРАЇНЦЯ

Торонто. — Створена в 1960 році в Торонті Історична Рада, для опіки над історичними пам'ятками, монументами й місцями, запросила до свого членства на протяг трьох років молодого українця, бібліотекаря Андрія Григоровича. Як сказав радний міста В. Бойчук, „він має великий досвід і знання про різноманітні культурні групи, які творять нинішнє місто Торонто".

Українська Медично - Харитативна Служба — Кол. Український Червоний Хрест пошукує:

Костеньківа Стефана, ур. 29 вересня 1924 р. в с. Зубрці, пов. Бучач;

Лапку Володимира, нар. 1922 р. в с. Глинна, тепер Пустомити, Львівська обл.;

Вакул Михайло, який в 1946 р. працював при американському війську в Нюрнберґу;

Солдак Анну, яка працювала в 1947 р. в Мюнхені (Солдак це дівоче прізвище);

Проф. Солтиса Богдана, кол. директора гімназії в Стрию;

Матушак Анастазію, яка в 1945-46 р. перебувала в Брандебурґу.

Хто знав би вище пошукуваних осіб, просимо подати на адресу:

Ukrainischer Medizinischer
u. Caritativer Dienst e. V.
8 Muenchen 2,
Dachauerstr. 9/II
Deutschland

В ДЕСЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
НАШОГО НЕЗАБУТНЬОГО
БАТЬКА Й ДІДУСЯ

СВ. П.

СОФРОНА ФЕРЕНЦЕВИЧА

БУДУТЬ ВІДПРАВЛЕНІ

в середу, 5-го квітня 1972 року

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — В УКРАЇНСЬКІЙ КАТОЛИЦЬКІЙ ЦЕРКВІ СВ. АП. ПЕТРА І ПАВЛА, О ГОД. 8-ІЙ РАНКУ;

ЧИКАГО, ІЛЛ. — В УКРАЇНСЬКІЙ КАТОЛИЦЬКІЙ ЦЕРКВІ СВ. О. МИКОЛАЯ, О ГОД. 8:45 РАНКУ;

БОФФАЛО, Н. Й. — В УКРАЇНСЬКІЙ КАТОЛИЦЬКІЙ ЦЕРКВІ СВ. О. МИКОЛАЯ, О ГОД. 7:30 РАНО.

ПРОСИМО ПРО МОЛИТВИ ЗА ДУШУ ПОКІЙНОГО.

ДІТИ й ВНУКИ

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого й Незабутнього
МУЖА, ТАТА й ДІДУСЯ

бл. п.

Д-ра АДОЛЬФА СЛИЖА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ:

в Церкві СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ, в П'ЯТНИЦЮ, дня 31-го БЕРЕЗНЯ о год. 8-ій рано;

в Катедрі СВ. МИКОЛАЯ в ЧИКАГО, Ілл. в ЧЕТВЕР, 6-го КВІТНЯ о год. 8:45 рано;

в Церкві ПРЕОБРАЖЕННЯ в ШАМОКІН, Па., в ЧЕТВЕР, 6-го КВІТНЯ, о год. 9-ій рано;

в Церкві СВ. ЙОСАФАТА в ТРЕНТОНІ, Н. Дж., в СУБОТУ, дня 8-го КВІТНЯ о год. 8:30 рано;

в Церкві СВ. ПОКРОВИ в ТОРОНТО, Канада.

Про участь в Богослуженнях та молитви за душу Покійного просять:

ДРУЖИНА, ДІТИ й ВНУКИ

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. д-ра РОМАНА КРИШТАЛЬСЬКОГО
нашого Правдивого Приятеля
жертвуємо 30.00 долярів
на „Церкву в Потребі"

Складаємо глибокі співчуття Дружині і Родині Покійного.

Д-р Маркіян і Янка МИГОЦЬКІ

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. д-ра РОМАНА КРИШТАЛЬСЬКОГО
на Фонд „Церква в Потребі"
25.00 долярів зложили

інж. Дмитро і Дарія КУЗИКИ

В світлу пам'ять
нашої Найдорожчої і Незабутньої СЕСТРИ
бл. п. Анни з Маньків Дуда
В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
складаємо 25.00 долярів
на Фонд Верховного Архиєпископа Кир Йосифа.

КАТРУСЯ і ВОЛОДИМИР БЕРЕЗЯК

Д-р Євген Котик шостий раз переобраний на голову Відділу УККА в Джерзі Сіті

(Закінчення зі стор. 1-ої)

рі і, зокрема, духового єднання з рідним народом і проходила багатобічна праця Відділу. На окрему увагу заслуговує активна участь в цій праці нашої молоді: Пласту, СУМА та Рідної Школи. Постійна увага для цієї молоді, зокрема ангажуванні її до виступів на різних національних імпрезах дало вже бажані результати, бо ті, що ще кілька років тому були юнаками та виступали на імпрезах, сьогодні вже беруть активну участь в їх організації та влаштуванні. Фінансовий референт С. Миколишин у своєму звіті ствердив, що в звітовому часі прибутки Відділу виносили $3,554.00, видатки $2,459.00, отже в касі Відділу є $1,094.00. Для Народного Фонду УККА зібрано $2,355.00 і цим ця невелика громада зайняла десяте місце між великими і найбільшими громадами, коли мова про збірку Національного Датку. Звітування доповнили культурно-освітній референт інж. Вол. Кух та секретар Петро Левко, і Іван Цьолко, звітуючи за Контрольну Комісію, ствердив прикладність діловодства та запропонував абсолюторію Управі, що й прийнято аплявзами. Над звітами відбулася оживлена дискусія. Екзекутивний директор УККА мгр Іван Базарко висловив признання Управі Відділу, поінформував про важливіші акції Централі, зокрема теперішню акцію для оборони людських прав в Україні у зв'язку з новими арештами інтелектуалістів, та з'ясував три головні завдання в праці УККА: збереження етнічної ідентичности українців в діяспорі, поширювати правду про Україну між своїми співгромадянами та допомагати своєму народові в його змаганнях до волі і незалежности. Після вибору нової Управи та кінцевого слова переобраного голови д-ра Євгена Котика, збори закінчено співом українського національного гимну.

Українські жінки в Европі виступали проти офіційної делегації совєтських жінок

(Закінчення зі стор. 1-ої)

скурнікова, В. Федотова, З. Ковранчевая і представниця амбасади СССР у Лондоні Л. Ростнікова, усі старшого віку, поза 60-тку. На зустрічі прибули 30 осіб, а між ними і 5 українок. Після привітів і деяких запитів збоку англійських організацій, українки, в тому й молоді студентки, почали ставити „совєтським бабушкам" запитання, які навів тижневик „Шлях Перемоги" з 26 березня: „Чому ви не домагаєтеся звільнення українських червонохресних працівників? Чому жінки працюють на будовах, дорогах та ін. важких роботах? Чому уряд не дозволяє виїздити з СССР? Чому Москва переслідує українців, чому русифікує Україну? Чому заарештовані В. Мороз?" і т.д. Російські представниці у відповідь то заперечували, то говорили загальниками, а коли голова зустрічі збагнув, що це український „наступ", то заборонив українкам ставити питання, переходячи до церемонії „пиття чаю", що мала б символізувати спільність смаків англійців і росіян. Українки з вигуками „Воля Україні" вийшли із залі готелю, біля якого три дівчини-сумівки впродовж усього вечора роздавали листівки про ув'язнених українців.

АМЕРИКАНСЬКА РАДА ОСВІТИ

Філядельфія. — „Борд оф Паблик Еджукейшен" у Філядельфії закупив для американських шкіл комплети „Історії Укроїни в образках" — кольорові прозірки з англомовними підписами-поясненнями про Україну. Таку „Історію України в образках" підготував, написавши тексти, довголітній педагог Іван Струк. Вона дуже допомагає дітям у вивченні українознавчих предметів, бо до слова доходить ще й образ. Шкільна Рада УККА та педагоги дали їй високу оцінку.

ЙОРДАНСЬКИЙ КОРОЛЬ ГУССЕЙН ПРИБУДЕ в наступному тижні до Вашинґтону на наради з президентом Ніксоном. Гуссейн задумує перевести 6 тижнів поза Йорданією на розмовах про шанси замирення на Близькому Сході.

У ФРАНЦІЇ ВІДБУДЕТЬСЯ 23 квітня ц. р. всенародний плебісцит у справі приступлення до Европейської Економічної Спільноти Британії, Ірляндії, Норвеґії і Данії. Це перший такий плебісцит за урядування президента Жоржа Помпіду. Нема сумніву, що французи підуть за порадою уряду й голосуватимуть „так".

УПРАВА НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА
ім. ШЕВЧЕНКА у ЗСА
у глибокому смутку повідомляє Членство НТШ
і Прихильників української науки,
що 22-го березня 1972 р. відійшов у Вічність
на 83-му році життя

проф. ВОЛОДИМИР МІЯКОВСЬКИЙ

дійсний член НТШ, визначний літературознавець історик, архівіст, науковий співробітник кол. Всеукраїнської Академії Наук у Києві, заслужений суспільно-громадський діяч.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 25-го березня 1972 р. на Українському Цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ВШ. Доньці Покійного і Рідні складаємо щирі слова співчуття.

В глибокому смутку повідомляємо
Родину, Приятелів і Знайомих,
що 17-го березня 1972 р. по довгих терпіннях
упокоїлася в Бозі на 70-му році життя
наша Найдорожча МАМА, БАБУНЯ і СЕСТРА

бл. п.

МАРІЯ з ЧУЇВ БАКУМЕНКО

нар. в с. Полупанівка, повіт Скалат, Україна.

В неділю, 19 березня 1972 р. місцевий парох о. протопресвітер Теодор Форостій при співучасті о. Івана Кулішa віделужив Парастас в похоронному заведенні "Bizub & Bishop" в Clifton, N.J., після Торжественної Заупокійної Богослужби перевезено Тіло на кладовище УАПЦ і похоронено біля чоловіка Семена і сина Павла.

Горем прибиті:

доньки ОЛЬГА ЛАСКІ з мужем і дітьми
брат ОЛЕКСА ЧУЇ з родиною в Україні
сестри: КАТЕРИНА КІСІЛЬ з родиною в Польщі
АННА КОЛОДІЙ з родиною в Україні
та ближча і дальша Родина в ЗСА, Канаді (Монтреаль), Україні і Польщі

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями та Знайомими,
що 24-го лютого 1972 року упокоїлася
по короткій недузі на 81-му році життя

бл. п.

ТЕКЛЯ з дому ВАЛЬНІВ ШТОГРИН

ПОХОРОН відбувся в селі Біла, повіт Чортків, Тернопільської области.

В глибокому смутку:

АНАСТАЗІЯ МАЛАНЯК-ТРЕНТ — донька, з донькою МАРУСЕЮ
ІВАН ШТОГРИН — син
та ближча і дальша Родина в Україні і Америці

У глибокому смутку повідомляємо
Рідних, Приятелів та Знайомих,
що 17-го березня 1972 р. упокоїлася в Бозі,
на 25-му році життя
у Філядельфії, Па.

наша Найдорожча ДОНЕЧКА, СЕСТРИЧКА і ВНУЧКА

бл. п.

ОРИСЯ - ІРИНА ДОБРЯНСЬКА

народжена в таборі Ельванґен Ягст у Німеччині.

ПОХОРОН відбувся 21-го березня 1972 р. з похоронного заведення І. Гасина до церкви св. Йосафата, а відтак на Український Католицький Цвинтар св. Марії у Факс Чейс.

У безмежному смутку:

мати — РОЗАЛІЯ
батько — МИКОЛА
сестра — БОГДАННА
бабця — АННА в Польщі
та ближча і дальша Родина на Україні, в Польщі і ЗСА

СПОРТ

Гаківка

„Чорноморська Січ" - „Ренджерс", Пассейк 3:1 (1:1, 1:0, 1:0).

Нюарк 16 березня — 6-ту перемогу сезону в мистецьких змаганнях Гаківкової Ліґи „Велі Скейтерс", „Ч. Січ" здобула клюбом „Ренджерс", що в показнику табелі гор займає останню позицію. Не зважаючи на льокату гостей в табелі, гра проходила цікаво і напружено, в якій „Січовики" були змушені доложити багато зусиль для цієї цінної перемоги. На відзначення в дружині „Ренджерс" заслужив особливо талановитий воротар, він і входить до Збірної Ліґи, який чудово ловив, відбивав і блькував кружок із десяток стрілів: Олійника, Лебедя, Суровича, Будного, Лазаря. За пропущені 3 ґолі ніхто із присутніх йому не приписував вини.

Ведення 1:0 для „Ч. Січі" здобув Сувович в половині І-го періоду, але швидко після цього гості вирівняли вислід 1:1, з яким і закінчився цей період. В ІІ-му періоді після серії гарних атак, Лебедь закінчив чергову успішну акцію господарів — сильним стрілом кружка, з якого цим разом не зміг відбити воротар „герой зустрічі".

Свого другого ґоля змагань і останнього в цій грі здобув Сурович, яким і встановив вислід вечора 3:1.

В складі „Ч. Січі" бракувало контужених: Соловея, Ґвіна і дискваліфікованого Д. Суровича. Склад: Барбадин, Дзіман, Буняк, Лазар, Сурович, Лебедь Залізко, Олійник, Р. Семенюк, Мельник, Фегер, Будний, Є. Семенюк. Менаджер П. Семенюк.

Показник табелі гор у дні 16-го березня 1972 Гаківкова Ліґа Велі Скейтерс, Ню Джерзі

		точок	воріт
1.	Флаєрс	39:5	131:66
2.	Бруєнс	26:14	91:64
3.	Кенедієнс	23:19	62:50
4.	Елкс	20:20	79:70
5.	„Ч. Січ"	15:27	73:95
6.	Ренджерс	3:35	40:121

Відбиванка

18-го березня, І-ша і ІІ-га жін. відбиванкові дружини „Ч. Січі" взяли участь в Стейтовому ААЮ турнірі, що відбувся в залі школи в Персипені. Турнір пройшов круговою системою, по 2 сети, в якому звання перщунок здобули спортовки з Ровей. „Ч. Січ" І зайняла 3-тє місце, програвши один сет воковером через двохвилинне спізнення до перших змагань. „Ч. Січ" ІІ зайняла 6-те місце. Не зважаючи на це наші молодші спортовки добре себе зарепрезентували і тільки через брак досвіду в такого роду турнірах вони не осягнули кращого місця.

Склад „Ч. Січі" І: О. Крочак, О. Ярош, Л. Сиґіда, Т. Дуяль, Р. Сорочко, Л. Мельник. „Ч. Січ" ІІ: З. Стебельська, Д. Сиґіда, О. Паславська, О. Напора, В. Потежна, Тимкевич, Х. Голинська.

Футбол

„Чорноморська Січ" — Ґарфілд Італіян Юнайтед 3:0 (2:0).

Юньйон 19 березня — Цією важливою перемогою „Ч. Січ" започаткувала весняну рунду мистецьких гор „Великої Десятки" Шейфер Ліґи Ню Джерзі. Завдяки черговим точкам „Ч. Січ" задержала свою позицію-кандидата на чемпіона Ліґи, хоча хвилево Елизабет Айріш, маючи більше відбутих гор, випередили наших футболістів і займають позицію лідера табелі гор. Переможні ґолі для „Ч. Січі" здобули: Ілич 2 і Василь Каздоба. До цих змагань „Ч. Січ" виступила без важко контужених в минулих чашових змаганнях в Трентоні: воротаря Петра Лісевича, М. Зарембн і Л. Вільчака в такому складі: Ґільґерс, Касіяненко, Паньків, І. Паливода, Вол. Каздоба, В. Ткач, Лужняк, Вас. Каздоба, М. Фарміґа, П. Паливода, Ілич, Леонів, Понось, О. Фарміґа, Бутенко. Менаджер М. Паливода. В наступну п'ятницю і суботу вечорами „Ч. Січ" візьме участь в кінцевих розгривках сімкового турніру Шейфера, що проходитимуть в Арморі в Джерзі Сиkті.

„Чорноморська Січ" II — Ґарфілд Італіян Юнайтед 1:1 0:0

„Чорноморська Січ" (Новаки) — „Олімпік" СК 1:1

Цими мистецькими змаганнями наймолодші „Січовики" закінчили свій ліговий сезон здобувши чемпіонат своєї дивізії. Склад наших молодших чемпіонів: М. Хамуляк, М. Паславський І. Крутий, И. Криса, С. Іваночко, П. Лозовий, А. Бакун, М. Олесницький, А. Зелик, Р. Минч, Б. Бакун, П. Ґродецький, Б. Ольшанівський, Ю. Рубчак, М. Потежний, М. Процюк, А. Голинський. Провідник Володимир Потежний.

„Чорноморська Січ" (мол. юнаки) — „Олімпік" (мол. юнаки) 3:0

Завдяки цій важливій перемозі молодші юнаки „Ч. Січі" закінчили свій ліговий сезон, зайнявши позицію віце-чемпіонів своєї дивізії. В найближчих тижнях вони розпічнуть свій новий сезон. Склад: Ю. Ілемський, Г. Лавук, А. Ковар, М. Лащук, М. Прокопів, В. Бакун, Ю. Бакун, Б. Лонівський, Є. Лозовий, В. Лапичак, Т. Тилко, Н. Паславський Є. Набережний, П. Мельник, М. Манґанель. Провідник мґр Іван Хамундяк.

Бридж

Першенство вечора в бриджових змаганнях, 17-го березня, здобули інж. А. Лапичак і проф. Є. Федоренко. Попередні першенства 2-х вечорів здобули: інж. Б. Федасюк і В. Васічко та проф. д-р О. Андрушків і Л. Рудзінський.

О. Твардовський

ТАРЗАН, Ч. 6723. Тарзан позбувся ножа, але дуже кволий

Послаблений терпінням і втратою крови, Тарзан притискає дверми недосяжну ручку ножа, який спричинив йому майже смертельну рану... щоб звільнити свою спину від жорстокого леза.

Але, звільнившись від Ніккового ножа, він мусить мерщій знайти спосіб, щоб припинити кров, що скапує з поганої рани.